

LS.

Middels deze brief willen wij u, leden van de Flatcoated Retriever Club, op de hoogte brengen van onze bevindingen met betrekking tot enkele Flatcoated Retrievers die wij onder behandeling hebben/ hebben gehad. Het schrijven van deze brief lijkt ons nuttig, omdat we begrepen dat er veel onduidelijkheid is over onze bevindingen en de relevantie ervan; hierdoor is er binnen uw Club enige ongerustheid ontstaan.

In april 2009 hebben wij een toendertijd 4 jaar oude Flatcoated Retriever teef onderzocht, omdat deze een hartruis bleek te hebben. Het verdere lichamelijk onderzoek leverde geen grote afwijkingen op. Bij echografisch onderzoek van het hart werden een ernstig verminderde contractiekracht van de linker kamer tezamen met een ernstige uitrekking van de linker kamer en boezem gevonden. Er kon geen onderliggende oorzaak voor de afgenomen contractiekracht gevonden worden, en daarom werd de klinische diagnose "dilaterende cardiomyopathie" (DCM) gesteld. Het moment tot optreden van hartfalen werd als zeer onvoorspelbaar ingeschat (maanden tot jaren).

DCM is een veelvoorkomende hartspierziekte bij verschillende grotere hondenrassen (zoals Duitse dog en Dobermann), bij sommige van deze rassen is een erfelijke component bewezen. De Flatcoated Retriever is echter (gelukkig maar) een zeer ongebruikelijk ras om DCM te ontwikkelen.

Wij hebben de eigenaresse van de hond destijds bovenstaande aangegeven; zij heeft onze zorgen betreffende de waarschijnlijkheidsdiagnose met enkele andere Flatcoated Retriever eigenaren gedeeld. Hieruit voortkomende hebben wij 4 verwante honden onderzocht, waarvan bij 3 honden dezelfde echocardiografische bevindingen (beeld DCM) gevonden zijn. Deze honden waren gelukkig (nog) niet in hartfalen.

Inmiddels was de eerste hond in hartfalen geraakt, welke wij gedurende ruim 4 maanden intensief behandeld hebben. Wegens therapie-falen is de hond helaas daarna ingeslapen. De eigenaresse stemde in met pathologisch onderzoek van het hart. De histopathologische veranderingen waren niet karakteristiek voor de klassieke vorm van DCM (zoals veelvuldig bij andere hondenrassen gezien wordt), ondanks een vrij duidelijke klinisch, echocardiografisch en macroscopisch sectiebeeld. Mogelijk is er sprake van een ongebruikelijke vorm van de ziekte bij dit ras of (niet onwaarschijnlijk) een aandoening van de coronairvaten (eigen bloedvaten van de hartkamers), waardoor de hartspier onvoldoende bloed krijgt en daardoor functioneert hij slecht. Dit wordt momenteel nog verder uitgezocht (er zijn enkele hartspierpreparaten naar het buitenland gestuurd).

Bij de eigenaren, en ook bij u, zullen ongetwijfeld vragen zijn ontstaan over de mate van omvang van dit type hartproblemen binnen dit ras, en of het al dan niet erfelijk is. Helaas kunnen wij hierop geen antwoorden geven. Wij weten het simpelweg ook niet.

Waakzaamheid is echter verstandig. Daarom zien wij het ook als onze plicht u als rasvereniging te informeren over de stand van zaken, zodat ook u alert zult zijn. Wij juichen het daarom ook toe dat u tijdens uw fokkersvergadering dit onderwerp bespreekt, en geen struisvogel-politiek wenst te spelen. Dit klinkt relatief streng, maar kan een mogelijk groot probleem in de toekomst juist "in de kiem smoren".

Het lijkt ons verstandig dat u een aantal punten bespreekt.

Ten eerste is het belangrijk op de hoogte te zijn van het natuurlijke verloop van hartspierziekten zoals DCM. Bij het vaststellen van een hartruis, of specifieke symptomen zoals benauwdheid, hoesten, of toename van de buikomvang, is het raadzaam onderzoek te laten doen en na te gaan of er sprake is van een hartspierziekte. Wij zouden het op prijs stellen als u, mocht dit bij een van de honden optreden, dit tezamen met de stamboom van de hond door kunt geven aan ons. Dit heeft als doel dat we een mogelijke erfelijke component zo snel mogelijk kunnen herkennen. Het beste zou zijn als deze honden door ons onderzocht kunnen worden op een polibezoek (Cardiologie-Pulmonologie van Universiteitskliniek van Gezelschapsdieren in Utrecht).

Ten tweede lijkt het ons verstandig honden waarbij een hartspierziekte (beeld DCM) is vastgesteld, niet te gebruiken voor de fokkerij. We weten simpelweg niet of het hier om een erfelijke aandoening gaat; deze maatregel is echter verstandig om minder risico te lopen dat de ziekte veel frequenter voor zou kunnen gaan komen. Mochten deze dieren te zijner tijd overlijden, dan zouden wij het zeer op prijs stellen pathologisch onderzoek te mogen doen. Dit om meer inzicht te krijgen in de achtergrond van de hartaandoening (worden dezelfde hartspier- en bloedvatafwijkingen gezien als bij de eerste hond?), iets wat voor uw rasvereniging ook van enorm belang is. Daarnaast stellen wij het op prijs als u van mogelijk aangedane dieren de stamboom en bloed voor DNA-opslag naar ons op kunt sturen..

Wij hopen met dit schrijven meer duidelijkheid te hebben geschept over de stand tot nu toe. Mocht u nog aanvullende vragen hebben, twijfelt u dan niet contact op te nemen.

Dr. N.J. Beijerink
Dierenarts, Specialist in Opleiding
Cardiologie
Mail: NJ.Beijerink@uu.nl

Dr. V. Szatmari
Dierenarts, Europees (ECVIM) Specialist
Cardiologie van gezelschapsdieren
Universiteitskliniek van Gezelschapsdieren
Utrecht
Tel.:030-253-1627 woensdag 16.00-17.00